

Hezký den, milá Koťátka, zdraví Vás Vaše paní učitelky Markétka a Janička.

Blíží se jarní svátky, kdy si chlapi pletou pomlázky a holčičky pomáhají maminkám se zdobením vajíček. Víte, jak se jim říká? No ANO jsou to VELIKONOCE. Ale jelikož se bohužel ještě nemůžeme vidět, tak Vám pošleme nějaké hry a činnosti na velikonoční nápady. Naše téma na tento a příští týden se jmenuje Krtek a vajíčko.

Krteček a jeho přátelé zajíček, žabička, ježeček a myška na Vás ve školce také už čekají a moc se na Vás těší, až si s Vámi zase popovídají a společně si pohrajete. Teď když krtečka a kamarády nemůžete vidět ve třídě, tak se na ně podívejte přes počítač.

Teď Vám mohou rodiče pustit krátkou pohádku Krtek a vejce a můžete se podívat, jak krteček k vajíčku přišel a co všechno se mu přihodilo.

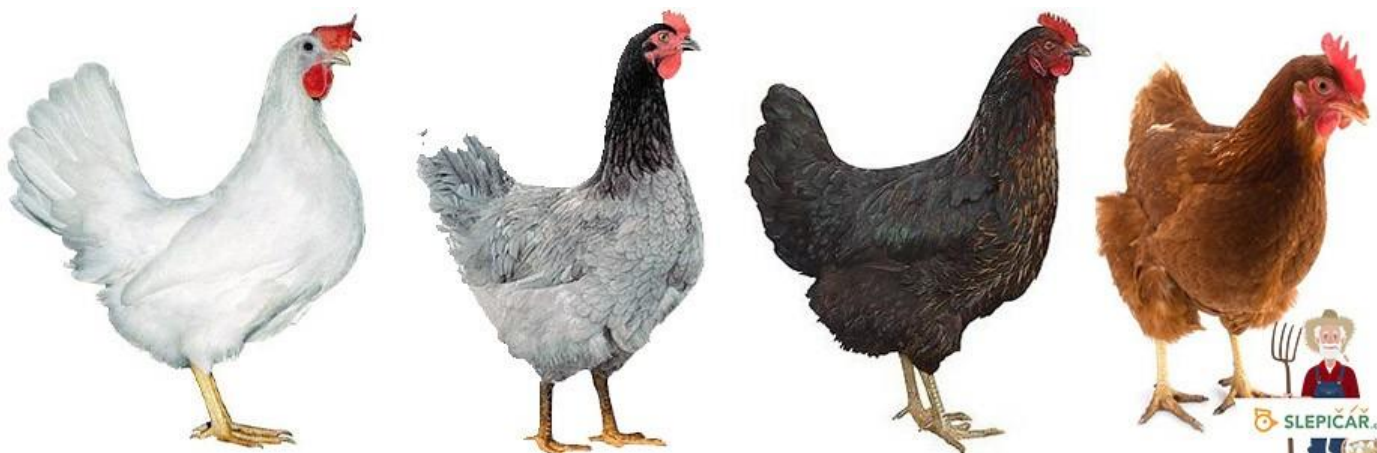
https://www.youtube.com/watch?v=5_bkQibhxw8

Video už je za námi a teď Vás čekají otázky, na které si můžete s rodiči odpovědět, zkuste to prvně samy, a když nebudete vědět, maminka, nebo tatínek Vám určitě rádi poradí.

- Kdo snáší vajíčka (jenom slepička nebo i někdo jiný)?
- Kdo patří ke slepičce?
- Jak se jmenují její mláďata?
- Kde bydlí slepička a co jí?
- Na co používá vajíčka maminka doma?
- Jak dělá slepička, kohoutek, kuřátko?
- Jakou barvu mají peříčka slepičky?
- Co se vylíhne z vajíčka a jak se to vlastně stane?

Spočítej, kolik je slepiček a jakou mají barvu? Výborně, jste opravdu šikulky. A věděl/a bys, která slepička je první? Ukaž na ní a která slepička je poslední? A předposlední? BEZVA!

Podívejte se, co nás teď čeká. Je to krátká pohádka O podivném kuřátku, kterou Vám určitě moc rádi rodiče přečtou. Ale musíte je hezky poprosit a pak už huráááá do toho!

O podivném kuřátku

Na jaře, když přicházejí Velikonoce, klubou se z vajec žlutá kuřátka. Jedno už se vyklubalo, druhé se klube a máma kvočna kdáče:

"Narodilo se kuře!"

Vylíhlo se z vajec jedno, druhé, třetí... Táta kohout zpívá: "Jak je hezká máma, tak jsou hezké děti. Jedno je pihaté, druhé je kulaté, žádné nás nermoutí, vyrostou z nich kohouti."

"Kokokohouti a slepice," řekla máma kvočna. "Všichni kokokohoutci budou samozřejmě podobní tobě a všechny slepičky mně. Už teď je vidět, že jsou jako by nám z oka vypadli. A podívej se jen, muži, už se vylíhlo z vajec čtvrté kuřátko a teď se líhne páté. No pojď, kuřátko, pojď."

"Tak se mi zdá, že je to páté kuřátko nějaké jiné," ozval se kohout.

"Jak to jiné?"

"Má kratší nožky."

"Nožky má sice kratší, ale zato zobáček delší," urazila se slepice.

"Má kratší nožky a takové nějaké trošku křivé," odporoval kohout.

"Vůbec nemá křivé nohy, jen ty se na ně křivě díváš. Jak to vidím já, je stejně hezké jako ostatní a nedovolím ti o něm říci špatné slovo," dupla nohou slepice a hned vyvedla děti na první jarní procházku.

Obloha byla modrá, slunce svítilo a mámě kvočně se zdálo, že celý svět zpívá písničku o ní a jejich krásných ochmýřených kuřatech:

Na dvorečku vyšla kvočna,
kuřata jdou za ní,
jen se na ně podívejte,
jak jsou k zulíbání.

Teď je kvočna přepočítá -
jedno, druhé, třetí -
čtvrté, páté... Kde je páté?
Povězte mi, děti!

"Kvá, kvá, nemůžu vám stačit. Kvá, kvá, jdete moc rychle. Kvá, kvá, copak nevidíte, že mám kratší nožičky?" volalo páté kuře.

"Mámo, jak to mluví? My přece neříkáme kvá, kvá, ale pipipi," divili se sourozenci.

"Vidíte, jak je nadané? Takové malé a už se naučilo cizí řeč," řekla s pýchou máma kvočna a pohladila to malé po hlavě.

"Kvá, kvá, kvá," zakvákalo kuře hrdě.

"Mámo, a proč má ten Kvakvak tak krátké nožičky?" ptaly se ostatní děti.

"Není to žádný Kvakvak, ale váš bratříček, je to kuře. A co se nožek týká, už jsem řekla vašemu tatínkovi, že má sice nožičky kratší, ale zato zobáček delší, a dál se mě už nevyptávejte a radši dávejte pozor, abyste se nenamočili," řekla slepice. "Nevidíte, že je tu řeka?"

Kuřata jsou na procházce,
kvočna kráčí vpředu.
"Pozor, děti, je tu řeka,
dál vás nepovedu."

Hned se zastavilo kuře
první, druhé, třetí -
čtvrté, páté... Kde je páté?
Povězte mi, děti!

"Mámo, mámo, co ho to napadlo," vykřikla čtyři kuřata. "Skočil do vody. Pipi... Máchá nohama a vůbec se nebojí. No ne - mámo, mámo, podívej se, co dělá!"

"Plavu. Kvá, kvá, nevidíte, že plavu?" odpovědělo páté kuře.

"Mámo, mámo, vytáhni ho z vody. Nedovol mu to. Když my neumíme plavat, tak ať on taky neplave. A vůbec, mámo, tak se nám zdá, že on není náš bratr."

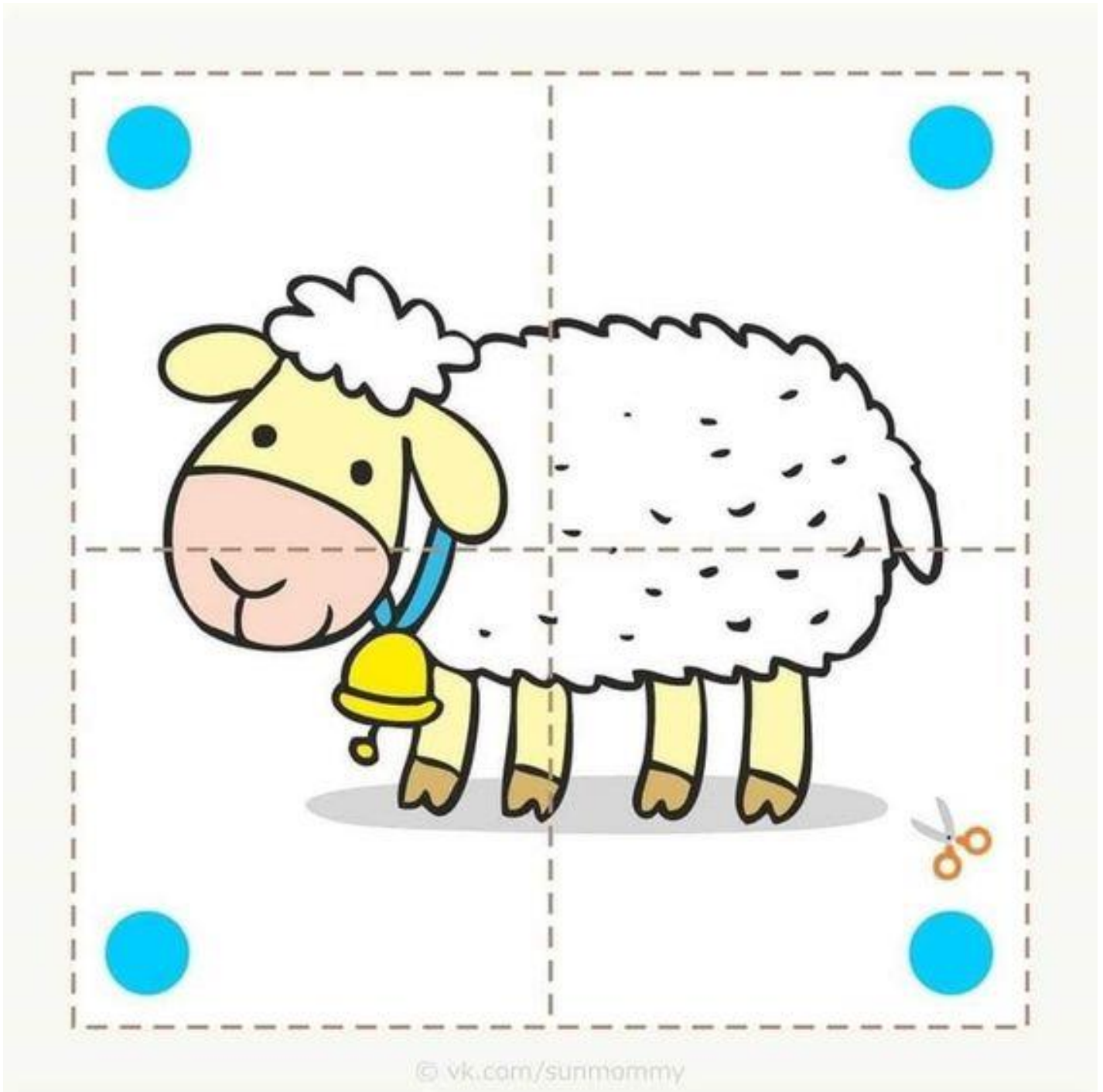
"Samozřejmě je to váš bratr," obořila se na kuřata slepice. "Není to, jak jsem ze začátku myslela, kuře, ale kačátko, to je pravda. Proto se chová jinak než vy, ale nemá jinou mámu než mne a jiné sourozence než vás. A proto vás moc prosím, abyste mu neublížovali a nevšímalí si toho, že má trošku kratší nožičky a trošku delší zobák a trochu jiné zvyky. A že nikdy nebude říkat kokokodák ani kykyryký, jen kvá, kvá."

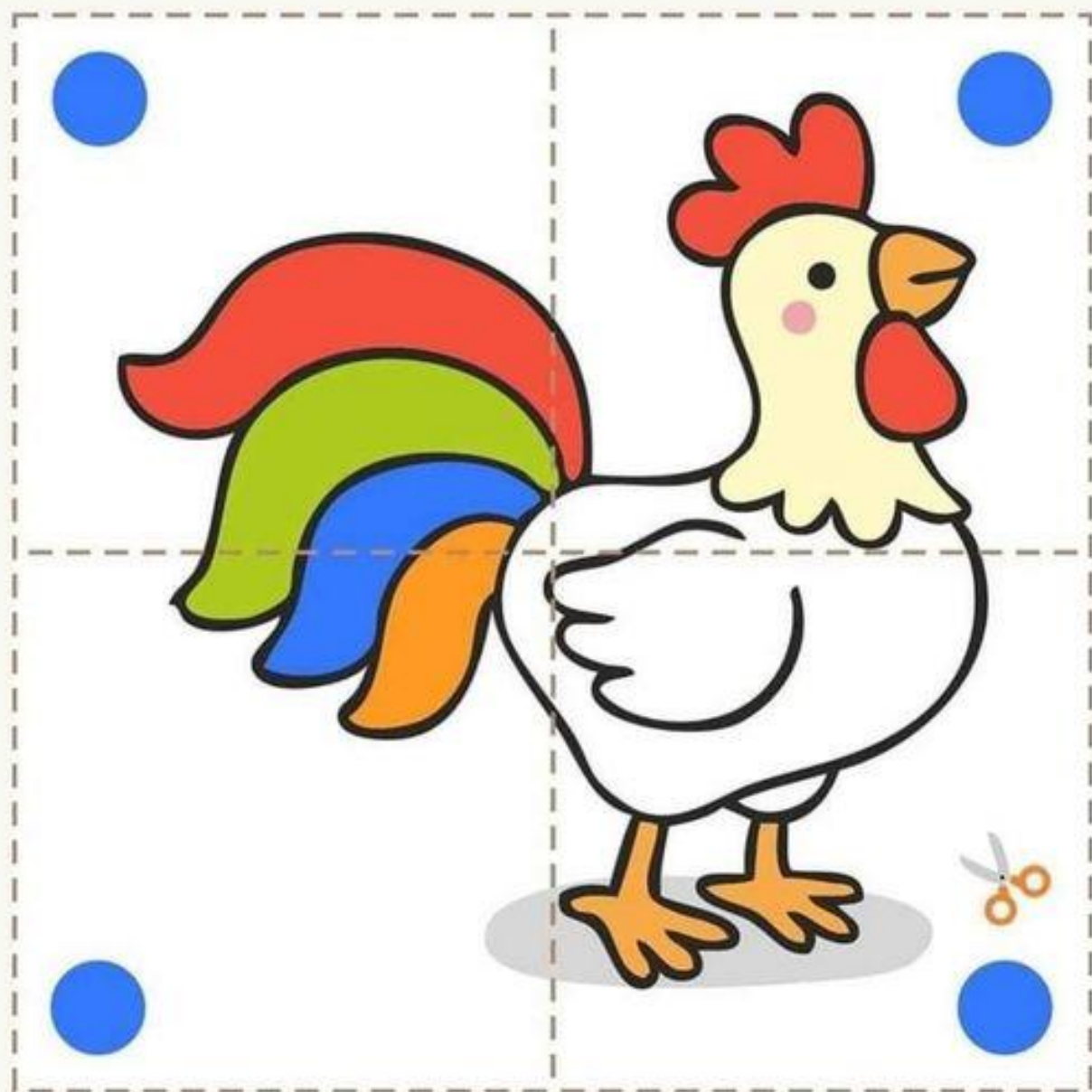
"Kvá, kvá," zakvákalo malé kačátko a připlavalo ke břehu. "Nehněvejte se na mne, že jsem skočil do vody, ale přece jsem se musel vykoupat."

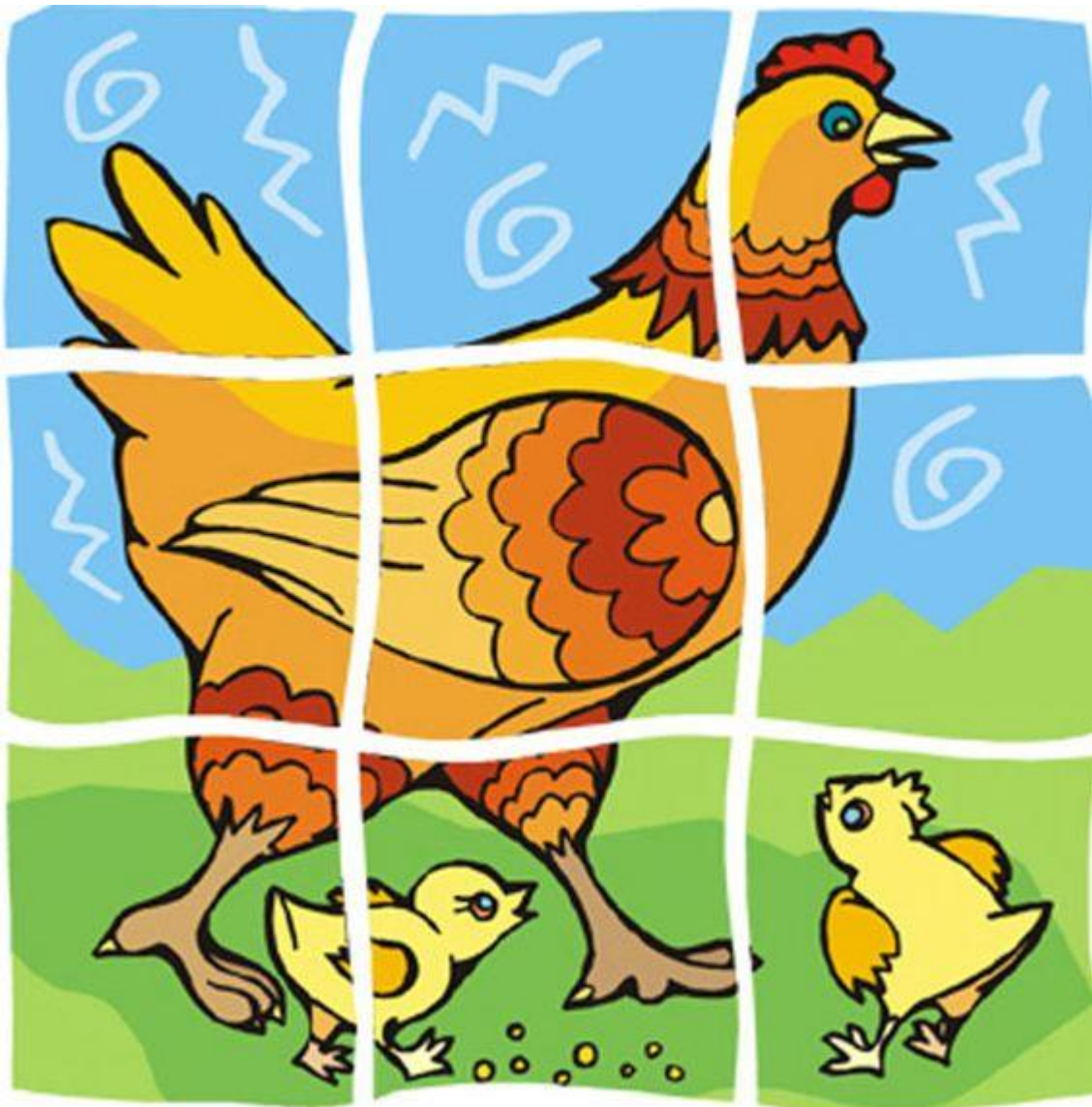
"Vůbec se nehněváme," řekla kuřata. "Zdá se nám, že moc pěkně plaveš a jsme moc rádi, že máme takového nadaného bratra."

Líbila se Vám pohádka? Tak to jsme moc rády. Teď ale nastává těžší úkol, ale nebojte se, to zvládnete. Doběhněte si pro nůžky a lepidla, zábava nám začíná. 😊

Zkuste si říct, co je vlastně na obrázku za zvířátko? Ten obrázek si vystříhnete podle přerušovaných čar a pak Vám ho maminka nebo tatínek zamíchají a nakonec ho zkuste správně poskládat a slepit na papír.

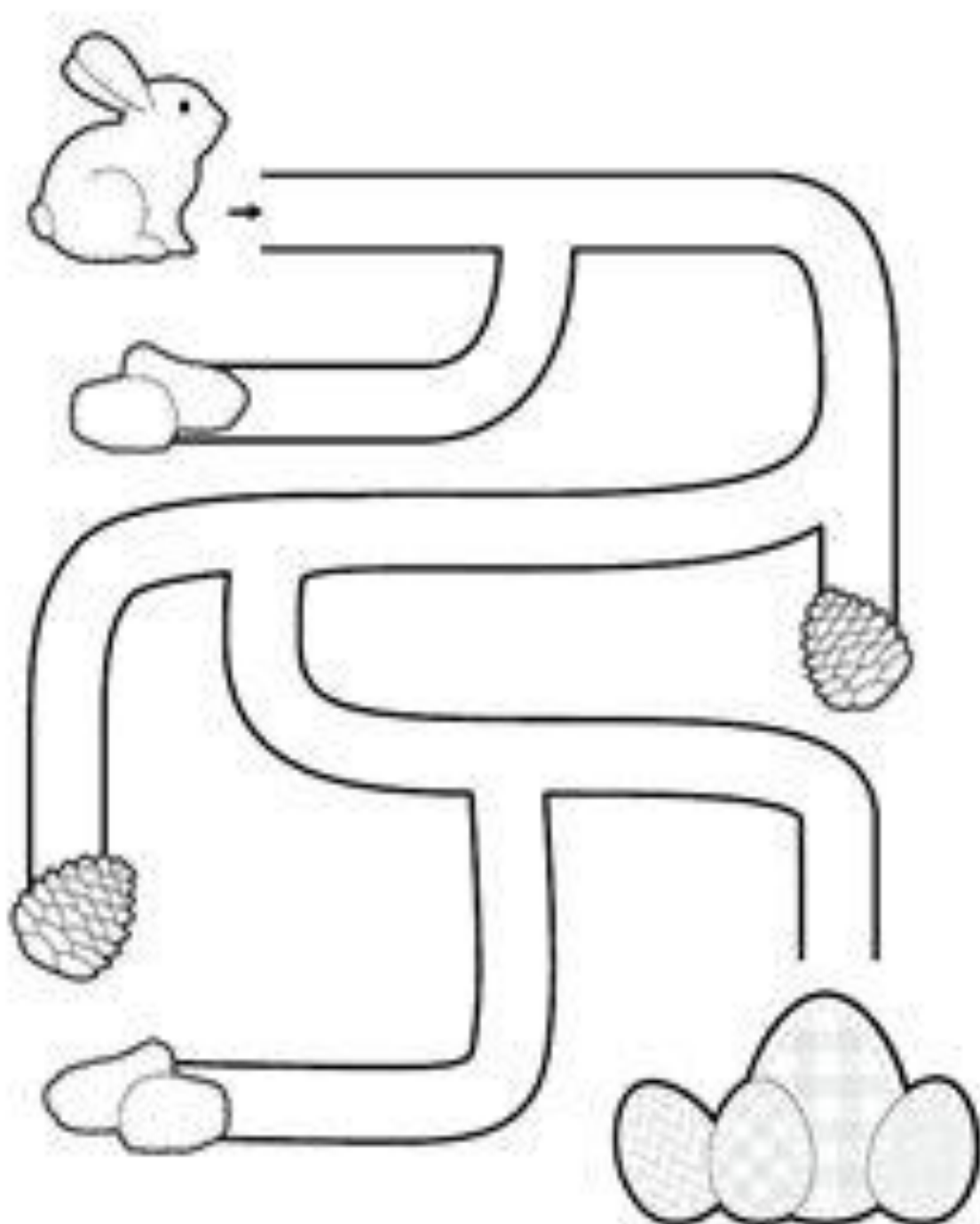

Výborně jste šikulky. Po takové době co sedíme na židličky si zasloužíme POHYB. Tak teď vstaňte, stoupněte si vedle židliček, vezměte maminku, tatínka, babičku, dědu a jdeme na to.

Ptačí tanec

<https://www.youtube.com/watch?v=bZdg7A3HTgo>

Teda teď jsme se tedy pořádně rozhýbali a abychom si zase trochu odpočinuli, můžeš zkusit pomoc zajíčkovi, který hledá cestu k velikonočním vajíčkům.

Tak a co si třeba zaspívat pár písniček? Tak tady je máte a jsou tam i ty, které možná znáte.

SLEPIČKO MÁ *Lidová*

Sle-pič-ko má, ty jsi hod-ná. Já ti dám zr-níč-ko, ty mi dáš va-jíč-ko,
to jsi hod-ná.

The image shows a musical score for the song 'Slepičko má'. It consists of two staves of music in G major (one sharp) and 6/8 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes.

Hody, hody, do provody

Mírně *Moravská*

Ho-dy, ho-dy, do pro-vo-dy, já jsem ma-lý za-jí-ček,
u-tí-ka-l jsem po-dle vo-dy, ne-su ko-pu va-jí-ček.

*provoda = starý název pro první neděli po velikonocích
hod = svátek*

The image shows a musical score for the song 'Hody, hody, do provody'. It consists of two staves of music in C major (no sharps or flats) and 2/4 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes. There are chord markings (C, G) above the notes. At the bottom, there are two lines of text explaining the terms 'provoda' and 'hod'.

Pásla ovečky

<https://www.youtube.com/watch?v=6Zl7Keo7U>

Dalším úkolem bude napsat ouška a poslouchat, co se bude dít. Jsou tu hádanky a hned potom, co to uhadnete, si můžete zkusit i básničku s pohybem o kuřátko. Tak dávejte pěkný pozor.

Hádanky

- Běží kolem sestřička, žluťounká je celičká.
Naše máma slepice sezobala nejvíce.
- Dlouhé uši. Hopky, hopky. Jetelíček. Ňam, Ňam , Ňam! Kdo je to?
- Když udělá ko-ko-ko, načechrá si peří,
bude vejce na měkko pro mne na večeři.
- Kuřátko volá: „PÍPÍPÍ!“ a jeho tatínek „KYKYRYKÝ!“ Kdo je to?
- Poznáš ho po peří, rybky má k večeři. Kač, kač, kač! Kdo je to?

básnička s pohybem

Kuřátko

TÉMA: Velikonoce

Zobáčkem tůká,
(dřep, prstem tůkáme do podlahy)
skořápka praskne,
(z dřepu do stoje)
chvíli se načeká,
(stoj, otáčíme se ze strany na stranu)
než chmýří zaschne.
(stoj, otáčíme se ze strany na stranu)

Máma ho zahřívá,
(stoj, vytleskáme)
aby měl sílu,
(stoj, ukazujeme svaly na ruku)
pod křídlem hlavičkou
(stoj, ukazujeme na hlavu)
vyhledá škvíru.
(stoj, spojíme ukazováček a palec)

Krásný to tvoreček,
(stoj, vytleskáme)
žlutý jak poupátko,
(stoj, vytleskáme)
z vejce se vylihlo
(z dřepu do stoje)
mamince kuřátko.

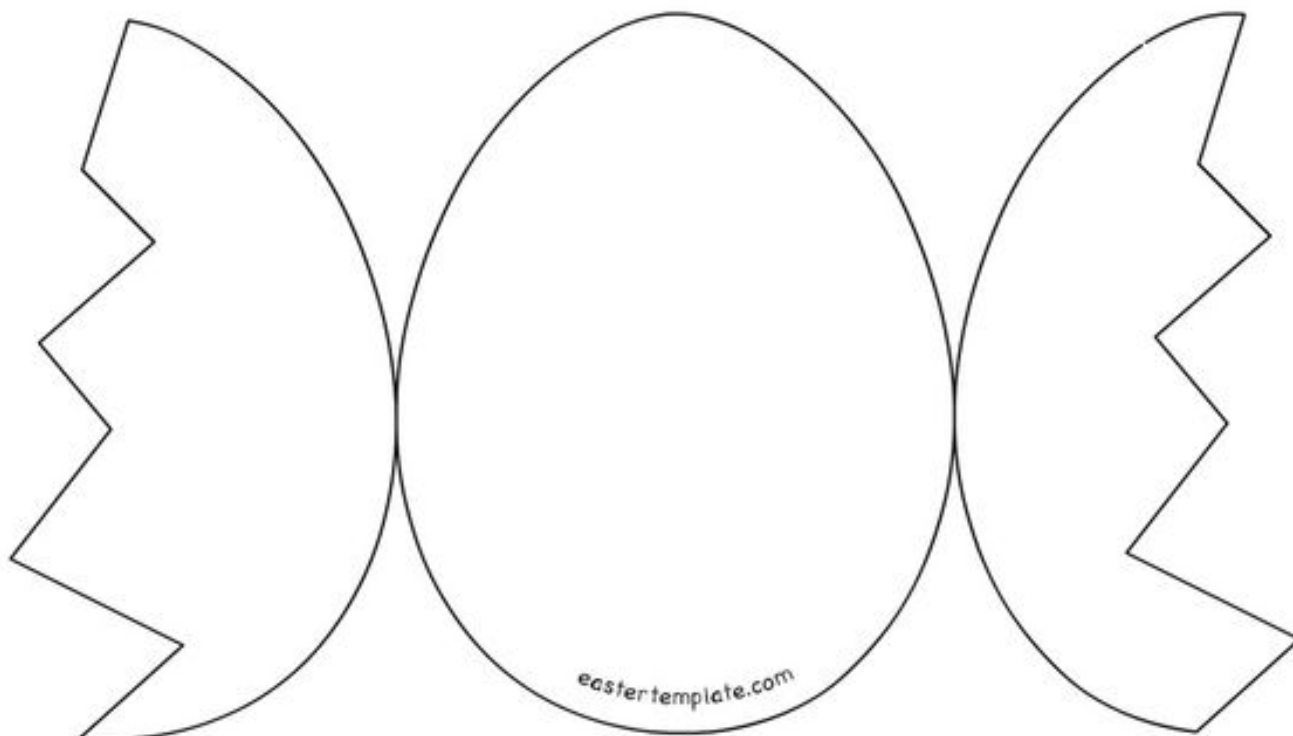
Můžete si vzít bílý, nebo barevný papír a vyzkoušet si jednoduchou skládačku z papíru, anebo si zkuste s maminkou vyrobit žluté kuřátko ve vajíčku.

Skládačka z papíru

<https://www.mimibazar.cz/navod/9253/skladana-slepice-a-kohoutek-z-papiru>

ŠABLONA

Jelikož jste malé šikulky, tak by Vás určitě bavilo barvení vajíček a různé jiné techniky. Vyzkoušejte s rodiči a uvidíte, jak to bude překrásné.

Barvení vajec

<https://www.youtube.com/watch?v=3rUvTsTjSxo>

Barvení kreповým papírem

<https://www.youtube.com/watch?v=O6dfMngdPOA>

Pokud pojedou rodiče některý den na nákup, řekněte jim ať koupí semínka řeřichy a udělejte si s nimi krásný velikonoční pokus a výzdobu zároveň. Posíláme návod a až budete mít vše, pusťte se do toho.

Budete potřebovat

- Vatu
- Plastovou vaničku, mělkou misku nebo tácek (pokud chcete mít řeřichu jako ozdobu, můžete jí dát do vyfouklých vajíček, nebo krásného květináče)
- Semínka řeřichy (v supermarketech, zahradnictvích)
- Igelitový pytlík
- Vodu

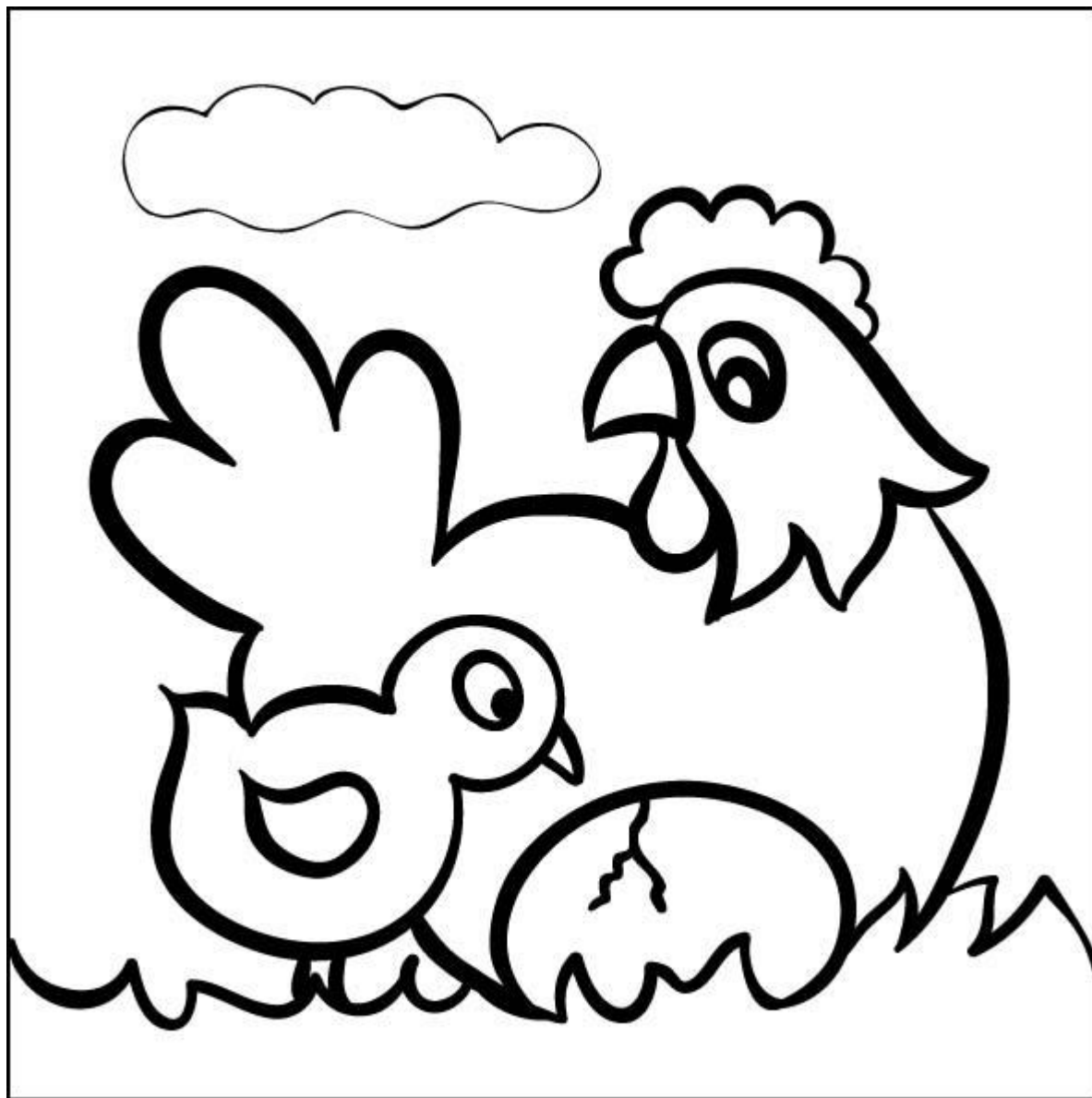
Postup

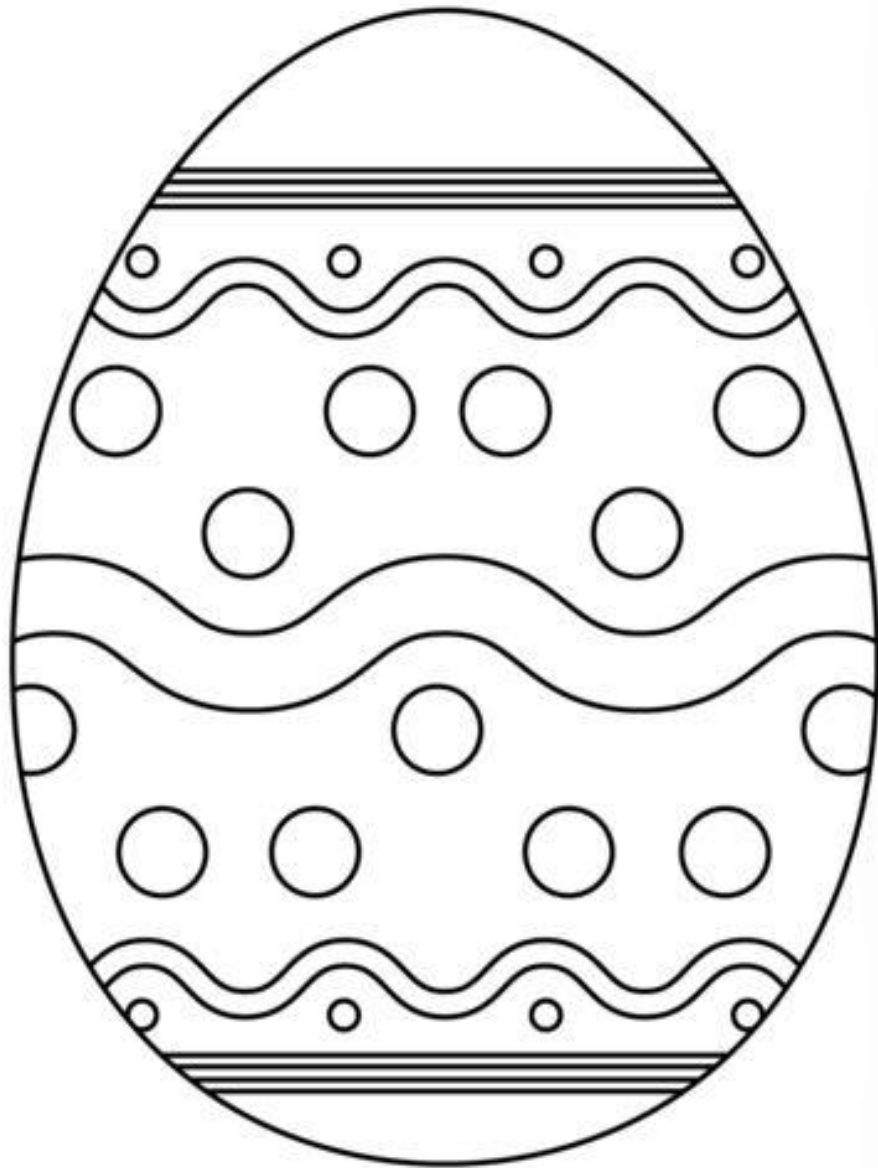
1. Do nádoby rozprostřete vatu a nalejte na ni čistou vodu tak, aby vata byla dostatečně vlhká, ale ve vodě neplavala.
2. Pak na vatu nasypete semínka řeřichy.
3. Nádobu dejte do temna na cca 2 dny, již druhý den uvidíte, jak semínka začínají klíčit. Řeřicha pro naklíčení potřebuje teplo a vlhko, můžete tedy nádobku překrýt igelitovým pytlíkem. Dbejte na to, aby vata byla stále vlhká.
4. Následně řeřichu umístěte nejlépe na okno na světlé místo, kde během pár dní krásně povyroste a zezelená.
5. Sklízíte ji nůžkami a rovnou konzumujte.

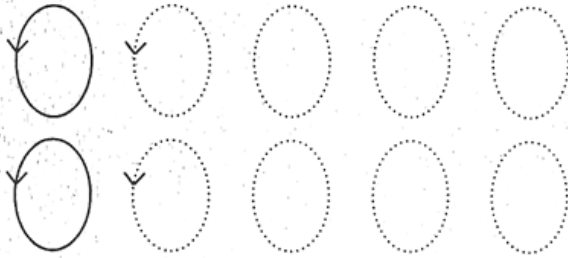
Omalovánky – najdi si pastelky a můžeš si vybarvit slepičku a vajíčko různými barvami.

Můžeš si procvičit ručičku, udělej pár kroužků paží dopředu, dozadu. Rozhýbej prstíky, pozdrav palcem ostatní prstíky (dotkne se palec-ukazováček, palec-prostředníček...) a jsi připraven. Stačí chytnout správně tužku a pustit se do toho. Moc Vás chválíme a moc se na Vás těšíme. Vaše paní učitelky.

Kreslíme vajíčka pro kuřátka a kohoutky

*Ťuky, ťuky, ťukalo,
ve vajíčku volalo:
„Ťuky, ťuky pro hlavičku,
nemám místo ve vajíčku,
ťuky, ťuky, ťuk!“*

L. Podjavorinská

